

kes med at skaffe ekstra mennesker ud på arbejdsmarkedet i den størrelsesorden, så er det enten skattestigninger eller velfærden, der skal skæres i.

Jeg synes, det er noget flot at sige, at vi er på kursen, i og med at vi netop står og mangler 50.000-60.000 mennesker, der skal ekstra ud på arbejdsmarkedet. Så mit spørgsmål til finansministeren er: Hvordan lukkes det hul? Hvad er finansministerens overvejelser med hensyn til at skaffe 50.000-60.000 mennesker ekstra ud på arbejdsmarkedet inden 2015?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 16:17

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg kan ikke genkende det tal. Altså, 2015-planen er jo i virkeligheden udtryk for sådan en slags udbygningsplan: Hvordan bygger vi velfærdssamfundet, huset Danmark, op? Frem til 2015 kan vi så bygge det større. Det kan vokse år for år, under forudsætning af at vi i samme periode også får støbt et nyt fundament.

Den opgave med løbende at støbe fundamentet, som planen hviler på, skal vi jo arbejde med; der er ikke noget nyt dér. Det handler jo om, at vi skal skaffe, hvad der svarer til omkring 20.000 flere i beskæftigelse, hvis man forudsætter uændret arbejdstid. Man kunne også gøre nogle andre forudsætninger ved alle sammen at arbejde 1 time mere om ugen; så skal vi ikke skaffe flere. Man kan gøre så mange forudsætninger, og det skal vi arbejde med, og det gør vi.

I år har vi gjort noget: jobplanen sammen med bl.a. Det Radikale Venstre, sygeindsatsen her i finansloven, og så kommer der en skattereform, der kan være en chance, og så kommer Arbejdsmarkedskommissionen til sommer. Så der bliver masser af muligheder undervejs frem til 2015, hvor vi kan arbejde med hele tiden at skabe det fundament, som udbygningsplanerne skal bygges op omkring.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 16:19

Ole Sohn (SF):

Nu skal jeg jo ikke lægge citater i munden på finansministeren, men jeg bed da mærke i, at finansministeren i går i Børsen kommenterede 2015-planen og for at sige det mildt sagde, at ikke alt er, som det burde være. Men lad det nu ligge, det kan vi jo læse os til.

Det, jeg er interesseret i, er sådan set at finde lidt ind til, hvad regeringen agter at gøre, når vi nu på baggrund af finanslovens vedtagelse og på baggrund af 2015-planen som virkelighed får en økonomisk redegørelse, som viser, at arbejdsløsheden er hastigt på vej op og økonomien på vej ned.

Mit spørgsmål er så: Hvornår synes regeringen at man skal gribe ind og fremrykke offentlige investeringer, sådan at vi undgår, at folk bliver ledige?

Det er sådan set det, SF ønsker, men jeg kan forstå, at regeringen vil vente, indtil arbejdsløsheden er oppe på et vist niveau over det, vi kender i dag. Hvor meget skal arbejdsløsheden stige, før regeringen mener, at nu må vi gøre et eller andet?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:20

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jamen vi kan ikke vente. Vi skal gøre noget med det samme. Jeg vil anbefale, at vi lidt senere på aftenen vedtager finansloven, for det er et udtryk for at gøre noget, nemlig at stimulere danskernes økonomi næste år.

Så vil jeg foreslå, at vi, lige så snart det analytiske grundlag er lavet hen over julen, får gjort det, der skal til, for at få vores banksektor til at fungere, sådan at ganske almindelige, man kan sige fornuftige erhvervsinvesteringer og private investeringer kan belånes.

Så jeg synes da, at vi skal gøre noget med samme.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:20

Ole Sohn (SF):

Den redegørelse bliver vel lavet på baggrund af den kendte økonomiske politik. Det er vel ikke sådan, at vi får en ny redegørelse i morgen på baggrund af, hvad vi nu vedtager i dag eller i morgen tidlig. Jeg går ud fra, at det er indarbejdet; så derfor ved vi godt, at det ikke er nok.

Det med en ny bankpakke er SF fuldstændig enig i, det er vi meget åbne over for at forhandle om. Det afgørende er, at vi ved – og det går jeg ud fra at finansministeren er enig i – at i en tid, hvor økonomien bliver usikker for folk, er beskæftigelse det altafgørende for at skabe trykthed, og hvis man har lidt penge i pungen, bliver de sparet op. Det vil sige, at de ikke genererer